



Talentvolle kunstenaars

Kunstenaars Marie Reintjes en Floris Felix van Velsen zijn de winnaars van de Van Vlissingen Art Foundation. De prijs – waaronder een reis naar keuze – is bedoeld om hun kunstenaarschap verder te ontwikkelen.

Tekst **Ellen Leijser**

De Van Vlissingen Art Foundation – in 2008 opgericht door kunstliefhebbers John en Marine Fentener van Vlissingen-Comtesse de Pourtalès – ondersteunt elk jaar een talentvolle Nederlandse kunstenaar om nieuwe stappen te zetten in zijn kunstenaarschap. Het geeft de kunstenaar de mogelijkheid naar een vrij te kiezen bestemming te reizen voor inspiratie. Het werk dat uit deze reis voortkomt – en de weg ernaartoe – wordt vastgelegd in een boek in de reeks 'Inspiratie'. Ook komt er een expositie met het nieuwe werk. Om het verloren coronajaar in te halen werden dit jaar twee kunstenaars uitverkoren: Marie Reintjes (1990) en Floris Felix van Velsen (1989). Hun werk is van 29 november tot en met 8 januari te zien in Singer Laren.

Marie Reintjes

Het is een soort heilige twee-eenheid: Marie Reintjes en haar telefoon. Met haar telefoon legt de in Arnhem wonende en werkende kunstenaar de wereld om zich heen vast. Het zijn vaak alledaagse dingen, niet per se mooie dingen die ze kiest. Juist daarin ziet Reintjes schoonheid. Die schoonheid vangt zij in vorm, kleur en compositie. Haar acrylschilderijen zijn geen een-op-een reproductie van de foto's, ze geeft er een persoonlijke draai aan.

Reintjes neemt graag kennis en informatie tot zich. Ze laat zich inspireren door de kunstgeschiedenis, verslindt kunstboeken en bezoekt graag musea. Toch wil ze zich niet al te veel laten leiden door deze onderdompeling in de kunst. Alle informatie die ze tot zich neemt, mag haar eigen visie op kunst niet vertroebelen.

Het landschap is een belangrijk onderwerp in de kunst van Reintjes. Dus toen de Van Vlissingen Art Foundation haar de kans gaf om een reis te maken, wist ze meteen wat de bestemming zou zijn: IJsland. 'IJsland is een geniaal land en stond al lange tijd op mijn lijstje. Ik wilde er heel graag heen. De vele vulkanen leveren een uniek landschap op. En de kleuren daar zijn ongelooflijk. Je kunt je bijna niet voorstellen dat het echt is, dat het de kleuren van de aarde zijn. Het is bijna buitenaards.'

Een ander uniek aspect van IJsland ervaart Reintjes in de verstilling. 'Het is een dunbevolkt land met mooie grote lege vlakten. Die openheid spreekt me in het schilderen heel erg aan. Door dat landschap en de overweldigende natuur heb je veel minder het idee dat je het als mens onder controle hebt. In Nederland heb je Buienradar, in IJsland is er opeens een sneeuwstorm en je zoekt het maar uit. Dat spreekt mij bijzonder aan, je bent als mens meer ondergeschikt aan de natuur.'

De twee weken op IJsland denderen flink na in het werk van Reintjes en ze verwacht dat dat ook nog wel een tijd zal duren. 'Ik heb er ontzettend veel foto's gemaakt, ik denk zeker een paar duizend.' Terug in Nederland is Reintjes gaan schilderen en het ene na het andere schilderij stroomt uit haar vingers. 'Het blijft maar komen. Ik ben echt hartstikke geïnspireerd door het landschap daar. Je vindt er de meest wonderlijke kleurcombinaties en de bebouwing geeft mooie kleuraccenten in de natuur. De oranje daken contrasteren heel fraai met het grijs, beige en groen van het landschap.' Reintjes omschrijft de kleuren als 'koele' kleuren. 'Vaak grijstinten, maar dan wel vaak met een zweem van blauw of turquoise. En het klinkt misschien saai, zo veel soorten grijs, dat was het niet, het was ontzettend mooi.'

Reintjes reisde met haar vriendin Leslie King, die ook veel heeft gefotografeerd. Vooral achter-de-schermen-foto's voor het boek dat bij de tentoonstelling verschijnt. 'We waren op een gegeven moment in een geothermisch gebied, naast een vulkaan. De aanwezigheid van een vulkaan heeft invloed op landschap daaromheen: de temperaturen worden gigantisch hoog en dan ontstaan bepaalde kleuren. Wat je dan ziet, is een soort alien planeet: droog en tegelijkertijd stomend, met bizarre kleuren. Gaten >>



<< Marie Reintjes
Bird on a rock II, 2022,
50x40cm, acrylverf en
acrylmarkers op katoen

< Marie Reintjes, *Grey Silo,*
2022, acrylverf, gesso,
acrylmarkers en houtskool
op katoen, 50x60cm

> Floris Felix,
De Vergrijping, 2020, acryl
op linnen, 140x220cm

met blauwgrijze modder, kokend, die doen denken aan iets uit de hel. Maar ook felgele aarde, alsof er neengeel in zit. De ervaringen worden versterkt door de intense zwavelgeuren.'

Reintjes kijkt met een positief gevoel terug op de reis. 'Ik vind het fantastisch dat zo'n reis mijn werk zo beïnvloedt', zegt ze, bijna gelukkig. 'Ik heb het idee dat het nog heel lang zal doorwerken.'

Floris Felix van Velsen

Floris Felix, zoals Van Velsen zich als kunstenaar noemt, droomt graag groots en meeslepend. Omdat Nederland te klein voelt, stapt hij in 2015 op de trein naar Parijs. Daar, in modestad numero uno, wil hij zijn droom najagen: de allerbeste mode-illustrator en kunstenaar worden. De jaren dat hij in Parijs woont, worden gekenmerkt door hoge pieken, maar ook diepe dalen. Aan de ene kant dompelt hij zich onder in de high fashion en de exorbitante wereld die daarbij hoort. Hij maakt illustraties in samenwerking met Viktor & Rolf, Thierry Mugler en L'Oreal. Maar er zijn ook periodes dat hij nauwelijks iets verdient en al blij is als hij een baguette kan kopen.

Met pijn in zijn hart besluit hij in 2019 terug te gaan naar Nederland. Het onbestemde gevoel - waarom is het niet gelukt in Parijs - verandert als sneeuw

voor de zon als hij in Haarlem een groot leegstaand winkelpand tot zijn beschikking krijgt. Hij hervindt de lol in het tekenen en schilderen. Zijn illustraties van de catwalk, zijn modellen hebben veelal ultralange benen, zijn populair en gaan als zoete broodjes over de toonbank. Naast zijn mode-illustraties schildert Floris Felix. Deze schilderijen lijken vanuit zijn diepste wezen te komen en zijn veel persoonlijker.

Na een impulsieve 'tussenstop' in Barcelona heeft hij inmiddels Haarlem veruuld voor Amsterdam. Hij voelt zich er thuis, maar de onrust zit nog steeds in zijn lijf. 'Vooral omdat ik geen eigen atelier hebt. Dat geeft onrust.' De prijs is voor hem een stimulans - zelfs een stok achter de deur, zegt hij zelf - om zijn carrière te professionaliseren. Floris Felix wil nu eindelijk eens een eigen atelier, zodat hij niet meer hoeft te hopen en te slepen met zijn werk. 'Ik ben nu echt heel *dedicated* om hiermee aan de slag te gaan. Ik wil weer aarden in Nederland.'

In eerste instantie bedacht Floris Felix dat hij met de reisbeurs naar een stam in Mongolië wilde, maar uiteindelijk koos hij voor Italië. 'De cultuur in Europa is om de hoek.' Zijn eerste stop: Venetië. Daar was hij nog niet eerder geweest. 'Ik vond het prachtig, het leek wel Disneyland. Ik stond eerst in de rij voor de busboot, maar dacht toen: ik moet een watertaxi

nemen, dan kom ik gelijk in mijn droomwereld terecht. Over het water naar de stad toe, dat is zo romantisch!'

Michelangelo was het uitgangspunt voor zijn reis. 'Het begon als een zoektocht naar het liefdesleven van Michelangelo. Ik had vernomen dat hij op mannen viel. Aan Tommaso de Cavaliere, die bekend stond als de mooiste man van Rome, schreef hij liefdesgedichten die na zijn dood van de hïj-vorm naar de zij-vorm zijn veranderd. Dat vond ik fascinerend. Het leven dat Michelangelo leefde was vrij, maar na zijn dood werd dat allemaal verbloemd. Dat intrigeerde me.'

Eenmaal in Italië kandelde die invalshoek. 'Het werd meer een verwerkingsproces van eerdere hoofdstukken in mijn leven. De reis maakte me meer gegrond in mijn eigen emotie en het geloof in mezelf. Er ontstond ruimte in mijn hoofd om nieuwe dingen te bedenken. De serie die ik gemaakt heb naar aanleiding van de reis heet dan ook *Heidense hemels*. Ik creëerde mijn eigen hemel met de schetsen en de lijnen en lijven van Michelangelo.' Zijn reis eindigde op Sicilië. En daar zag hij de allermooiste kerk ooit: de kathedraal op de Monte Reale. 'De mozaïeken daar zijn ouder dan het Christendom. Toen ik binnenkwam, viel alles op zijn plek, wat een schoonheid. De decoratie, de afwerking en de details vond ik schitterend. In mijn werk begin ik altijd met een snelle toets en daarna werk ik het uit met details. Dat sprak me zo aan in deze kerk, het werd een letterlijke inspiratiebron.'

De reis is klaar, het werk ook. 'Het voelt nu wel rond. Een van de werken die ik heb gemaakt is viereenhalf bij twee meter, het is een hemelschildering en geïnspireerd op alle plafondschilderingen die je in die prachtige palazzo's en kerken ziet. Daar wil ik op doorgaan.' <<

